

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2021. szeptember 2.*

„Előzetes döntéshozatal – Elektronikus hírközlés – (EU) 2015/2120 rendelet – 3. cikk – Nyílt internet-hozzáférés – A 3. cikk (1) bekezdése – A végfelhasználók jogai – A 3. cikk (2) bekezdése – A végfelhasználók jogainak gyakorlását korlátozó megállapodások és kereskedelmi gyakorlatok tilalma – A 3. cikk (3) bekezdése – A forgalom hátrányos megkülönböztetéstől mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettség – Észszerű forgalomszabályozási intézkedések alkalmazására vonatkozó lehetőség – »Nullás díjszabású« kiegészítő tarifaopció – A sávszélesség korlátozása”

A C-34/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Köln (kölni közigazgatási bíróság, Németország) a Bírósághoz 2020. január 24-én érkezett, 2020. január 20-i határozatával terjesztett elő

a **Telekom Deutschland GmbH**

és

a **Bundesrepublik Deutschland** (képviseli: a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen)

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Wahl tanácselnök (előadó), F. Biltgen és J. Passer bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Telekom Deutschland GmbH képviseletében T. Bosch Rechtsanwalt és C. Koenig egyetemi oktató),

* Az eljárás nyelve: német.

- a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen képviselőjében C. Mögelin és F. Groß, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőjében J. Möller és D. Klebs, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Vlácil és A. Pagáčová, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében M. Tassopoulou, O. Patsopoulou és D. Tsangaraki, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőjében A. Posch, G. Kunnert és J. Schmoll, meghatalmazotti minőségben,
- a finn kormány képviselőjében M. Pere, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében G. Braun, L. Nicolae és D. Schaffrin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 310., 1. o.) 3. cikke (1)–(3) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Telekom Deutschland GmbH (a továbbiakban: Telekom) és a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (szövetségi villamosenergia-, gáz-, hírközlési, postai és vasúti hálózati ügynökség, Németország; a továbbiakban: Bundesnetzagentur) által képviselt Bundesrepublik Deutschland (Németországi Szövetségi Köztársaság) között azon határozattal kapcsolatban folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyben a Bundesnetzagentur megállapította egy tarifaopciónak az uniós jogból eredő kötelezettségekkel való összeegyeztethetlenségét, és megtiltotta a sáv szélesség korlátozására irányuló szerződéses kikötések fenntartását, illetve jövőbeni alkalmazását.

Jogi háttér

3 A 2015/2120 rendelet (6), (8) és (9) preambulumbekzdése kimondja:

„(6) Biztosítani kell a végfelhasználók számára a jogot, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül információkhoz és tartalmakhoz hozzáférhessenek, azokat terjeszthessék, továbbá hogy megkülönböztetéstől mentesen vehessenek igénybe és nyújthassanak alkalmazásokat, illetve szolgáltatásokat. [...]

[...]

(8) Internet-hozzáférési szolgáltatás nyújtása során e szolgáltatások nyújtóinak minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától vagy a fogadójától, a tartalmától, az alkalmazástól vagy a szolgáltatástól, illetve a végberendezéstől függetlenül kell kezelniük. Az uniós jog általános elveivel és az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, a nem összehasonlítható helyzeteket pedig nem lehet azonos módon kezelni, hacsak ez objektív módon nem igazolható.

(9) Az ésszerű forgalomszabályozás célja, hogy hozzájáruljon a hálózati erőforrások hatékony felhasználásához és az átviteli minőség összességében való optimalizálásához, tekintettel a szolgáltatásnak a forgalom – és ennél fogva a továbbított tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások – meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó követelmények objektív különbségeire. Az internet-hozzáférési szolgáltatók által alkalmazott ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseknek átláthatóknak, megkülönböztetéstől menteseknek és arányosoknak kell lenniük, és azok alapját nem képezhetik kereskedelmi megfontolások. Az a követelmény, hogy a forgalomszabályozási intézkedések megkülönböztetéstől mentesek legyenek, nem zárja ki, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók az átviteli minőség összességében való optimalizálása érdekében olyan forgalomszabályozási intézkedéseket hozzanak, amelyek különbséget tesznek a forgalom objektíven különböző kategóriái között. A minőség és a felhasználói élmény összességében való optimalizálása érdekében bármely ilyen különbségtételt csak a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelmények (például késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés vagy sávszélesség) alapján lehet alkalmazni, kereskedelmi megfontolások alapján nem. Az ilyen különbséget tevő intézkedéseknek arányosoknak kell lenniük a minőség összességében való optimalizálásának céljával, és az egyenértékű forgalmat azonos módon kell kezelniük. Ezen intézkedések a szükségesnél hosszabb ideig nem tarthatók fenn.”

4 E rendelet „Tárgy és hatály” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet közös szabályokat határoz meg az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítása céljából.”

5 Az említett rendeletnek „A nyílt internet-hozzáférés biztosítása” című 3. cikke az (1)–(3) bekezdésében a következőket mondja ki:

„(1) A végfelhasználók számára jogosultságot kell biztosítani az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáférésre és azok terjesztésére, az általuk választott alkalmazások és szolgáltatások használatára és

nyújtására, valamint az általuk választott végberendezések használatára, függetlenül a végfelhasználó vagy szolgáltató helyétől, illetve az információ, tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás helyétől, származásától vagy rendeltetésétől.

[...]

(2) Sem az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között az internet-hozzáférési szolgáltatás kereskedelmi és technikai feltételei és jellemzői – így például az ár, az adatmennyiség vagy a sebesség – tekintetében létrejött megállapodások, sem pedig az internet-hozzáférési szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatja a végfelhasználó (1) bekezdésben megállapított jogainak gyakorlását.

(3) Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat – függetlenül annak küldőjétől és fogadójától, a hozzáfért vagy terjesztett tartalomtól, az igénybe vett vagy nyújtott alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól, valamint a használt végberendezéstől – megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.

Az első albekezdés nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak. Ahhoz, hogy az intézkedéseket ésszerűnek lehessen tekinteni, azoknak átláthatóknak, megkülönböztetésmentesnek és arányosnak kell lenniük, és nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk. Az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a konkrét tartalmak nyomon követését, és az intézkedéseket nem lehet a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.

Az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak a második albekezdésben említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét tartalmakba, alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve, ha ez az alábbiak elérése érdekében szükséges, és akkor is csak az alábbiak eléréséhez szükséges időtartamra:

- a) az internet-hozzáférési szolgáltatóra vonatkozó uniós jogalkotási aktusoknak vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályoknak való megfelelés, vagy az említett uniós jogalkotási aktusokat vagy nemzeti jogszabályokat végrehajtó, az uniós jognak megfelelő intézkedéseknek való megfelelés, ideértve a bírósági végzéseket, illetve a megfelelő hatáskörrel felruházott közigazgatási szervek határozatait is;
- b) az integritás és biztonság megőrzése a hálózat, a hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók végberendezései tekintetében;
- c) közelgő hálózati torlódás megelőzése, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásainak csökkentése, amennyiben biztosított az egyenlő bánásmód a forgalom azonos típusai tekintetében.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 6 A Telekom az információs és kommunikációs technológiai ágazatban működő vállalkozás. 2017. április 19. óta néhány díjcsomagja tekintetében a végső ügyfeleknek egy („*Add-on option*”-nek is nevezett) kiegészítő opciót kínál a „*Stream On*” elnevezésű, „nullás díjszabású” ingyenes tarifaopció formájában (amely eredetileg a „*StreamOn Music*”, „*StreamOn Music&Video*”, „*MagentaEINS StreamOn Music*” és „*MagentaEINS StreamOn Music&Video*” változatokban létezett). Ezen opció igénybevétele lehetővé teszi, hogy a Telekom tartalomszolgáltató partnerei által sugárzott audio- és videostreaming révén felhasznált adatmennyiséget ne számítsák be az alapidjcsomagban foglalt adatmennyiségbe, amelynek kimerülését követően általában csökkentik az átviteli sebességet.
- 7 A végső ügyfél a „*StreamOn*” tarifaopció választásakor a videostreaminget illetően hozzájárul a sávszélesség legfeljebb 1,7 Mbit/s sebességre történő, attól független korlátozásához, hogy tartalomszolgáltató partnerek vagy egyéb szolgáltatók által terjesztett videófelvetelekről van-e szó.
- 8 A végfelhasználó e tarifaopciót bármikor kikapcsolhatja és újból aktiválhatja. Amennyiben az említett opciót 24 órán belül nem aktiválja újra, automatikusan visszaállnak az ahhoz kapcsolódó alapbeállítások, azaz az alapidjcsomagban foglalt adatmennyiségbe történő beszámítás mellőzése, valamint a sávszélesség korlátozása.
- 9 A Telekom a tartalomszolgáltató partnerektől semmilyen díjazást nem kér, azonban a velük kialakított partnerség feltétele, hogy egyrészt tiszteletben tartják a Telekom által egyedileg meghatározott műszaki feltételeket, másrészt pedig szerződést kötnek vele.
- 10 Az érintett tarifaopció alkalmazása során a Telekom a végső ügyfél által felhasznált tartalmat kétszer is azonosítja annak ellenőrzése érdekében, hogy egyrészt folyamatos jelleggel terjesztett videófelvetelekről van-e szó, másrészt pedig, hogy az ezen ügyfél rendelkezésére bocsátott tartalom e tarifaopció hatálya alá tartozik-e. Ezen azonosítás IP-címek (internetprotokoll-címek), URL-ek (egységes erőforrás-helymeghatározók), protokollok és SNI-k (a szerver nevének megjelölése) alapján, valamint mintaillesztés (más néven „*pattern matching*”) útján történik.
- 11 2017. december 15-i határozatában a Bundesnetzagentur megállapította, hogy az érintett tarifaopció nem tartja tiszteletben a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeket, mivel a videostreaminget illetően előírja az adatátviteli sebesség legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra való korlátozását. Egyébiránt a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében, illetve harmadik albekezdésének a)–c) pontjában előírt, a forgalomszabályozási intézkedések alkalmazásához kapcsolódó feltételek a jelen ügyben nem teljesülnek.
- 12 A Bundesnetzagentur megtiltotta a Telekomnak egyrészt azt, hogy az említett tarifaopció hatálya alá tartozó videostreaminget illetően korlátozza a sávszélességet, másrészt pedig azt, hogy mind a tartalomszolgáltatókkal kötött szerződésekben, mind pedig a végső ügyfelekkel kötött szerződésekben a sávszélesség csökkentését előíró kikötéseket alkalmazzon.
- 13 2018. június 8-i határozatával a Bundesnetzagentur a Telekom által benyújtott panaszt mint megalapozatlant elutasította. Ez utóbbi ezt követően megsemmisítés iránti keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság, a Verwaltungsgericht Köln (kölni közigazgatási bíróság, Németország) előtt.

- 14 E bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a Telekom által kínált tarifaopció használatára vonatkozó feltételek a 2015/2120 rendelet 3. cikkével összeegyeztethetők-e.
- 15 E körülmények között a Verwaltungsgericht Köln (kölni közigazgatási bíróság), mivel úgy ítélte meg, hogy az alapjogvita eldöntéséhez az uniós jog értelmezése szükséges, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) a) Abban az esetben, ha az olyan mobilhírközlési díjcsomag, amely a mobil adatforgalom tekintetében díjcsomagban foglalt havi adatmennyiséget ír elő, amelynek felhasználását követően az átviteli sebesség korlátozására kerül sor, egy olyan ingyenes díjcsomagopcióval bővíthető, amelynek alapján anélkül vehetők igénybe bizonyos, a távközlési vállalkozás tartalomszolgáltató partnerei által nyújtott szolgáltatások, hogy az e szolgáltatások igénybevételével felhasznált adatmennyiséget beszámítanak a mobilhírközlési díjcsomagban foglalt havi adatmennyiségbe, a végső ügyfél azonban e tekintetben a videostreaminget illetően hozzájárul a sávszélesség legfeljebb 1,7 Mbit/s-ra történő, attól független korlátozásához, hogy a tartalomszolgáltató partnerek vagy egyéb szolgáltatók általi videoközvetítésekről van-e szó, úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdését, hogy az e rendelkezés értelmében vett, az internet-hozzáférési szolgáltatás jellemzői tekintetében létrejött megállapodásoknak meg kell felelniük a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti követelményeknek?
- b) Az 1) a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség korlátozását egy szolgáltatáskategória lassításának kell tekinteni?
- c) Az 1) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontja értelmében vett »közelgő hálózati torlódás« fogalmát, hogy e fogalom kizárólag a [...] kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódásokat foglalja magában?
- d) Az 1) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének c) pontját, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a forgalom egyenértékű típusai tekintetében biztosítandó egyenlő bánásmód követelményével ellentétes a sávszélességnek kizárólag egy megrendelhető opció esetében, egyéb mobilhírközlési díjcsomagok esetében azonban nem alkalmazott, továbbá csak videostreaming tekintetében alkalmazott korlátozása?
- e) Az 1) b) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség olyan korlátozása, amelynek alkalmazása egy megrendelhető opció megrendelésétől függ, és amelyet a végső ügyfél ezenfelül legfeljebb 24 órára bármikor kikapcsolhat, megfelel annak a követelménynek, hogy egy szolgáltatáskategória csak a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének a)–c) pontja szerinti célok eléréséhez szükséges időtartamra lassítható?
- 2) a) Az 1) b) kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondatát, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sávszélesség kizárólag videostreaming tekintetében történő korlátozása a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken alapul?

b) A 2) a) kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének harmadik mondatát, hogy a videostreamingre eső adatforgalom IP-címek, protokollok, URL-ek és SNI-k alapján, valamint az úgynevezett *pattern matching* – bizonyos fejléc-információknak a videostreamingre jellemző értékekkel való összehasonlítása – útján történő azonosítása a forgalom konkrét tartalmának nyomon követését jelenti?

3) Az 1) a) kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését, hogy a jelen eljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a sáv szélesség kizárólag videostreaming tekintetében történő korlátozása korlátozza a végfelhasználóknak a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett jogosultságát?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 16 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a sáv szélességnek valamely „nullás díjszabású” tarifaopció választása miatt az akár partnerszolgáltatók, akár egyéb tartalomszolgáltatók által sugárzott videostreaminget illetően történő korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.
- 17 Előzetesen rá kell mutatni arra, hogy a „nullás díjszabású” tarifaopció olyan kereskedelmi gyakorlat, amely révén az internet-hozzáférési szolgáltató a partnerei által kínált valamely alkalmazáshoz vagy konkrét alkalmazási kategóriához kapcsolódó adatforgalom egészére vagy egy részére előnyösebb vagy „nullás díjszabást” alkalmaz. Ezen adatokat tehát nem számítják be az alapidíjsomag keretében vásárolt adatmennyiségbe. Az ilyen, korlátozott díjsomagok keretében kínált opció így lehetővé teszi az internet-hozzáférési szolgáltatók számára, hogy növeljék ajánlatuk vonzerejét.
- 18 Így a Bíróság elé terjesztett kérdések, amelyek arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék az előterjesztő bíróság számára, hogy a „nullás díjszabású” tarifaopcióhoz kapcsolódó használati feltételek jogszerűségéről határozzon, azon az előfeltevésen alapulnak, hogy az ilyen tarifaopció maga összeegyeztethető az uniós joggal, különösen a 2015/2120 rendelet 3. cikkével, amellyel a jogalkotó az internet nyitottságának és semlegességének elvét kívánta rögzíteni.
- 19 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének e rendelet (6) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése nemcsak a végfelhasználóknak az információkhoz és tartalmakhoz való hozzáféréshez, az alkalmazások és szolgáltatások használatához, az információk és tartalmak terjesztéséhez, hanem az alkalmazások és szolgáltatások nyújtásához való jogát is rögzíti.
- 20 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében egyrészt az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között kötött megállapodások, másrészt e szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatja a végfelhasználók ezen cikk (1) bekezdésében megállapított jogainak gyakorlását.
- 21 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése mindenekelőtt azt írja elő az első albekezdésében, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat – függetlenül többek között az igénybe vett alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól – hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.

- 22 E 3. cikk (3) bekezdése a második albekezdésében kimondja továbbá, hogy e rendelkezés első albekezdése nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy észszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak, pontosítva egyúttal, hogy ahhoz, hogy az ilyen intézkedéseket észszerűnek lehessen tekinteni, először is azoknak átláthatóknak, hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lenniük, másodsor nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a forgalom meghatározott kategóriái közötti objektív műszaki különbségeken kell alapulniuk, harmadszor pedig az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a tartalom nyomon követését, és nem lehet azokat a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.
- 23 Végül az említett 3. cikk (3) bekezdése a harmadik albekezdésében előírja, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak az e rendelkezés második albekezdésében említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és különösen nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba, illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve ha ez uniós jogalkotási aktusoknak vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályoknak való megfelelés, vagy az említett jogalkotási aktusokat vagy nemzeti jogszabályokat végrehajtó intézkedéseknek való megfelelés, vagy a hálózat, a hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók végberendezései tekintetében az integritás és biztonság megőrzése, vagy pedig a hálózati torlódás megelőzése, valamint hatásainak csökkentése érdekében meghatározott ideig szükséges.
- 24 E különböző rendelkezések, amint az a 2015/2120 rendelet 1. cikkéből következik, az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítására irányulnak (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 23–27. pont).
- 25 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak már volt alkalma kifejtetni, hogy amennyiben az internet-hozzáférési szolgáltató magatartása összeegyeztethetetlen a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével, el lehet tekinteni annak megállapításától, hogy e magatartás megfelel-e az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeknek (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 28. pont).
- 26 Következésképpen a minden internetes forgalom egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettség megsértése nem igazolható a szerződési szabadság ugyanezen rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében elismert elve alapján.
- 27 Másodsor a Bíróság azt is hangsúlyozta, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével ellentétes minden olyan intézkedés, amely ellentétes a forgalom egyenlő bánásmódot biztosító történő kezelésére vonatkozó kötelezettséggel, amennyiben az ilyen intézkedés kereskedelmi megfontolásokon alapul.
- 28 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy – amint az a jelen ítélet 21. pontjából kitűnik – a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének e rendelet (8) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett első albekezdése az internet-hozzáférési szolgáltatók számára a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentes egyenlő bánásmód általános kötelezettségét írja elő, amelytől semmilyen esetben sem lehet az e

szolgáltatók által alkalmazott kereskedelmi gyakorlatok vagy a végfelhasználókkal kötött megállapodások útján eltérni (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 47. pont).

- 29 Továbbá a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdéséből, valamint e rendelet (9) preambulumbekkezdéséből – amely fényében kell ezen albekezdést értelmezni – kitűnik, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatóknak, miközben tiszteletben kell tartaniuk ezt az általános kötelezettséget, továbbra is lehetőségük van észszerű forgalomszabályozási intézkedések elfogadására. E lehetőség azonban többek között attól a feltételtől függ, hogy az ilyen intézkedések a „szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken”, ne pedig „kereskedelmi megfontolásokon” alapuljanak. Különösen ilyen „kereskedelmi megfontolásokon” alapulónak kell tekinteni az internet-hozzáférési szolgáltató által bármely végfelhasználó tekintetében alkalmazott minden olyan intézkedést, amely – anélkül, hogy ilyen objektív különbségeken alapulna – azt eredményezi, hogy nem kezelik egyenlően és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen a tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat nyújtó különböző szolgáltatók által kínált tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 48. pont).
- 30 Márpedig az olyan „nullás díjszabású” tarifaopció, mint amelyről az alapügyben is szó van, az internetes forgalmon belül kereskedelmi megfontolások alapján tesz különbséget azért, hogy nem számítja be az alaplíjcsomagba a partnerek által nyújtott alkalmazások felé irányuló forgalmat. Következésképpen az ilyen kereskedelmi gyakorlat nem felel meg a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében előírt, a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől vagy beavatkozástól mentes egyenlő bánásmódra vonatkozó általános kötelezettségnek.
- 31 Hangsúlyozni kell, hogy e kötelezettségszegés, amely magából az ilyen tarifaopció ösztönző jellegéből következik, attól függetlenül fennáll, hogy az alaplíjcsomag kimerítését követően továbbra is szabadon hozzáférhetnek-e az internet-hozzáférési szolgáltató partnerei által szolgáltatott tartalomhoz, vagy sem.
- 32 Egyébiránt nincs jelentősége annak, hogy az ilyen opció a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodás hatálya alá tartozik-e, amint arra a jelen ítélet 26. pontja emlékeztetett, vagy hogy az az ügyfél vagy tartalomszolgáltató tényleges kérésének kielégítésére irányul.
- 33 Végül a szabályozási intézkedések tekintetében előírt kivételek nem vehetők figyelembe, mivel a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően az ilyen intézkedések nem alapulhatnak az internet-hozzáférési szolgáltató által folytatott kereskedelmi stratégián.
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság által közölt információkból kitűnik, hogy a sáv szélesség korlátozása, amelyre az e bíróság által feltett valamennyi kérdés vonatkozik, kizárólag a „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatt kerül alkalmazásra.
- 35 Márpedig, mivel az ilyen tarifaopció ellentétes a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel, ezen ellentét továbbra is fennáll, függetlenül a kínált tarifaopciókhoz kapcsolódó használati feltételek – mint amilyen az alapügyben a sáv szélesség korlátozása – formájától vagy jellegétől.

- 36 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a sáv szélességnek valamely „nullás díjszabású” tarifaopció választása miatt az akár partnerszolgáltatók, akár egyéb tartalomszolgáltatók által sugárzott videostreaminget illetően történő korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a sáv szélességnek valamely „nullás díjszabású” tarifaopció választása miatt az akár partnerszolgáltatók, akár egyéb tartalomszolgáltatók által sugárzott videostreaminget illetően történő korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.

Aláírások